

Międzynarodowa czterodniowa konferencja organizacji ginekologów katolickich „MaterCare International” odbyła się już po raz czternasty, po raz jedenasty w Rzymie. Jak zwykle w gościnnych progach Instytutu Maria Sanctissima Bambina tuż obok Bazyliki Świętego Piotra. Wykładowcy pochodzili z 11 krajów z całego świata. Było to wydarzenie nie masowe, raczej wymiana opinii w gronie osób dobrze znających poruszane sprawy. A głównym tematem tym razem była katolicka opieka medyczna i pytanie: Przetrwają w dzisiejszych czasach czy nie? W ramach Konferencji odbyły się jeszcze dwa sympozja, jedno zorganizowane przez organizację zajmującą się prewencją eutanazji. Tematem drugiego była ludzka seksualność i transgenderyzm.

Sytuacja na świecie dotycząca opieki medycznej zorientowanej na wartości chrześcijańskie jest zróżnicowana, zależy od tradycji w danym kraju, odsetka ludzi wierzących, zaangażowania Kościoła w opiekę medyczną. W wielu krajach Afryki Kościół jest odpowiedzialny za większość instytucji sprawujących opiekę medyczną zarówno szpitalną jak ambulatoryjną. W krajach zachodnich są katolickie uniwersytety medyczne, szpitale prowadzone przez zakony. W Polsce są takie przychodnie, o szpitalach nie słyszałem. Na Uniwersytecie Stefana Kardynała Wyszyńskiego rozpoczyna właśnie działalność Wydział Lekarski.

Właściciel szpitala czy przychodni może w dużym stopniu decydować o wykonywanych tam procedurach, ale prawo obowiązujące w danym kraju również wpływa na stopień, w jakim zasady wiary są w szpitalu przestrzegane w odniesieniu do pacjentów i personelu medycznego. Podczas konferencji podawano przykłady zmuszania katolickich szpitali do wykonywania aborcji, procedury in vitro, czy operacji wycięcia macicy związanej z operacyjną zmianą płci. Podkreślano zagrożenia dla katolickiego personelu związane z dekryminalizacją aborcji, przekazywaniem lekarzom rodzinnym obowiązku zapisywania środków antykoncepcyjnych, trudności z zachowaniem wolności sumienia, ze zmianami prawa dotyczącego wspomaganego samobójstwa czy eutanazji. Testuje się personel usiłując wprowadzać technologie związane z ideologią transgender.

Postmodernizm i sekularyzacja wypierają Boga ze szpitali, coraz mniej uwagi zwraca się na wypełnianie duchowych potrzeb osób chorych. Opieka pastoralna w stosunku do chorych i personelu medycznego jest marginalizowana. Postęp wiedzy medycznej i technologii przyczyniają się do przedłużenia ludzkiego życia, czasem zmniejszenia cierpienia, ale tworzy nowe problemy natury etycznej. Chrześcijańska koncepcja choroby, cierpienia i śmierci zderza się z sekularnym, bezdusznym podejściem. Miłosierdzie, miłość bliźniego przegrywa z filantropią.

Postęp medycyny łączy się z koniecznością zwiększenia wydatków na ochronę zdrowia, placówki medyczne stają się w tej sytuacji przedsiębiorstwami, w których coraz bardziej liczy się rachunek ekonomiczny a mniej dobro pacjentów. Odchodzenie od bezwzględnej zasady ochrony ludzkiego życia odbija się nie tylko na atmosferze w oddziałach położniczo – ginekologicznych, ale także tam, gdzie leczone są osoby w podeszłym wieku, których leczenie jest kosztowne, a możliwości poprawy stanu zdrowia niepewne. Stopniowo eliminowane są ze szpitali publicznych żeńskie zakony zajmujące się pielęgnacją chorych.

Co należy robić w tej sytuacji, jak ma się zachować personel medyczny? Rozsądne i trafne były zalecenia pani Geraldine Mc Sweeney, prezesa CICIAMS, międzynarodowej organizacji pielęgniarek. Powinniśmy przede wszystkim zachować wynikający z Ewangelii szacunek dla życia. Trzeba być stanowczym wobec propozycji płynących od osób chcących manipulować ludzkim życiem lub wręcz będących agentami śmierci. Umacniać swoją wiarę i duchowy rozwój indywidualnie i biorąc udział w działalności katolickich stowarzyszeń medycznych. Działać na rzecz świadomości swojego powołania do służby chorym. Wspierać promowanie procedur, sposobów postępowania

zgodnych z nauką Kościoła. Mówić głośno nie tylko o finansowych, socjalnych problemach zawodów medycznych, ale również o zagadnieniach etycznych. Sprawa kluczowa jest wolność sumienia personelu medycznego i pacjentów. Przytoczyła myśl Papieża Franciszka wygłoszoną przez niego w dniu 29 lipca tego roku: **„Bóg obdarza nas powołaniem, trzeba więc śmiało odkrywać talenty i możliwości jakie posiadamy. I używać ich w służbie dla innych”**.

Postawa, która przyjmuje katolicki personel medyczny w imię tej wolności, odmawiając na przykład stosowania nieistniejącego w rzeczywistości tzw. prawa do aborcji bywa przyczyną zakłóceń osobistej kariery, utraty pracy. Patrick Buckley z Irlandii nazwał te przypadki białym męczeństwem i wyraził pogląd, że prawdziwe, „czerwone męczeństwo”, który będziemy musieli zapłacić swoim życiem za obronę Chrystusowej prawdy przyjdzie do nas szybciej niż się spodziewamy. I nawet jeśli teraz przegrywamy to w przyszłości odniesiemy zwycięstwo. Podczas całej Konferencji liczne były odniesienia do Polski, do wierności naszego kraju dla zasad Ewangelii o czym mówiono z uznaniem. Jej zadaniem na przyszłość będzie odbudowa Europy wiernej swoim chrześcijańskim korzeniom.

Wyjazd z Rzymu okazał się niespodziewanie skomplikowanym przedsięwzięciem. Dobrze się stało, że wybrałem się na przystanek autobusowy wcześniej. Po dłuższym czasie tłum oczekujących dowiedział się, że autobus nie przyjedzie, bo odbywa się w Rzymie maraton dla uczczenia kogoś czy czegoś, czy też dla reklamy producenta obuwia sportowego. Taksówka musiała przedzierać się przez ogromny pomimo niedzieli tłok na ulicach. Mocno okrężną trasą udało się dotrzeć w porę na Stazione Termini i stąd „ekspresem” Leonardo na lotnisko. Maratony bezmyślnie organizowane w centrum miast zamiast gdzieś w parku czy w lesie skutecznie dezorganizują życie nie tylko w Warszawie.

25 września 2019 r. prof. Bogdan Chazan